

ДИСЦИПЛІНА**«ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ»**

Анотація. Дисципліна «Теорія та практика правозастосування в цивільному праві» належить до переліку дисциплін вільного вибору аспіранта. Вона забезпечує розвиток аспіранта у проведенні правового аналізу застосування цивільно – правових норм у доктрині і судовій практиці та розуміння теоретичних і практичних питань з приводу особливостей правозастосування цивільно – правових норм у процесі вдосконалення цивільного законодавства і формування єдиної судової практики в Україні. Аналізується цивільно – правова норма як фундаментальний елемент системи цивільного права, її ознаки і структура; класифікація цивільно – правових норм; правозастосування як елемент механізму цивільно – правового регулювання, його принципи і функції; специфіка стадій правозастосування у цивільному судочинстві. Особлива увага приділяється тлумаченню у процесі застосування цивільно – правових норм; особливостям диспозитивних та імперативних норм, їх правовій природі і специфіці застосування у судовій практиці; ролі судової практики в процесі розвитку цивільного законодавства та умовам формування єдиної вітчизняної судової практики із застосування цивільно – правових норм.

Кількість кредитів: 4 кредити

Викладач: Кохановська Олена Велеоніівна, д.ю.н., професор

Профіль викладача: <https://law.knu.ua/ua/teachers-page?id=176>

Мета навчальної дисципліни: поглиблення теоретичних і практичних знань аспірантів у сфері правової природи, видів і класифікації, особливостей структури і тлумачення цивільно – правових норм у процесі їх застосування у сфері правового регулювання і цивільному судочинстві України, формування у аспірантів практичних навичок застосування цивільно – правових норм як фундаментального елемента системи цивільного права, визначення методологічних засад формування вітчизняної і, для порівняння, зарубіжної практики застосування як диспозитивних, так і імперативних цивільно – правових норм, здійснення дослідження особливостей суспільних відносин, які виникають у процесі застосування цивільно - правових норм, вміння оперувати основними поняттями та категоріями з означеної проблематики.

Попередні вимоги:

Аспірант повинен знати: основні аспекти становлення та розвитку вчення про цивільно – правову норму як фундаментальний елемент системи цивільного права на різних історичних етапах розвитку України, її ознаки і структуру, особливості класифікації цивільно – правових норм, характерні риси правозастосування як елемента механізму цивільно – правового регулювання, принципи і функції правозастосування як особливої форми реалізації норм цивільного права, специфіку стадій правозастосування та місце тлумачення цивільно – правових норм у процесі застосування, а також методологічні засади і специфіку тлумачення договорів та односторонніх правочинів, ознаки диспозитивних та імперативних норм, особливості формування єдиної судової практики із застосування цивільно – правових норм; акти цивільного законодавства та практику вирішення спорів, що відображають особливості застосування цивільно – правових норм.

Аспірант повинен вміти: аналізувати спірні питання щодо застосування цивільно – правових норм; вміти оцінювати та визначати роль, значення та завдання застосування цивільно – правових норм, розмежовувати види цивільно – правових норм та визначати їх місце у механізмі правового регулювання і застосуванні у судовій практиці, давати правову характеристику правозастосування і обґрунтовувати

специфіку стадій правозастосування у цивільному судочинстві, обґрунтовувати місце тлумачення у процесі застосування цивільно – правових норм, а також визначати основні методологічні підходи і особливості у процесі тлумачення положень договорів та односторонніх правочинів, самостійно опрацьовувати наукову літературу, застосовувати норми цивільного законодавства, виконувати тестові завдання та інші види самостійної роботи.

Змістовні модулі:

- Поняття, ознаки, особливості структури і класифікація цивільно – правової норми;
- Правозастосування цивільно – правової норми як елемент механізму цивільно-правового регулювання, його принципи, функції і стадії;
- Тлумачення цивільно – правових норм: поняття, суб'єкти тлумачення, специфіка та основні методологічні засади;
- Диспозитивні норми і їх застосування у договірному регулюванні і судовій практиці;
- Імперативні норми у цивільному праві та їх застосування;
- Процес впровадження європейських норм в українське законодавство;
- Судова практика із застосування цивільно – правових норм.

Мова викладання: українська.

Термін вивчення: дисципліна вивчається на другому році навчання здобувачами ступеня доктора філософії (третій (освітньо-науковий) рівень) в обсязі 120 годин.